

Extracts from Labzik

by Hava Pava

Transl. Ilan Pillemer

July 12, 2021

Contents

Contents	1
1 The crisis dog. דאָס קריזיס הינטעלע.	3

Chapter 1

The crisis dog.

דאָס קריזיס הינטעלע.

A woman from Brozville¹ takes her little dog and puts him inside a basket, so that he is not able to see the journey. Nevertheless, Labzik takes joy that some-
 5 one is putting him in a basket. Thus, he is lying there with his little tummy upwards and waving his little feet and full of delight.

The woman goes up to Soter Av-
 10 enue Station, throws in a nickel, and

נעמט אַ פֿרוי פֿון בראָזוויל איר הינטעלע און לייגט דאָס אַריין אין אַ קוויש, קעדיי ס'זאָל ניט קענען זען דעם וועג. אָבער לאַבזיק פֿרייט זיך, וואָס מען לייגט דאָס אין אַ קוויש. לייגט דאָס דאָרטן מיטן בייכעלע אַרויף און וואָרפט מיט די פֿיסעלעך און קעוולט אָן.

גייט אַרויף די פֿרוי אויף סאַטער עוועניו סטיישאַן, וואָרפט אַריין אַ ניקל און לויפט אַרויף

---

¹Bronxville, perhaps?

runs up above. A train is already waiting, which speeds along with them click-a-clack over all the rooftops of the houses and then under the ground, and then
 15 once again up and above all the rooftops, and later again under the ground.

And meanwhile, as the train travels, the woman speaks to the little dog that is in the basket.

20 "And Labzik, don't be cross with me, that I am doing this. It is on account of the crisis."

"Woof, woof," goes Labzik and wants to lick with his little tongue the tip of
 25 her nose.

The woman, not allowing her nose to be licked, continued speaking: "And do not think, Labzik, that I dislike you. I love you, but there is nothing to give
 30 you to eat, and because of this we even have also sent our small daughter, Emen, away to her Aunt in Boston."

"Woof, woof" replies Labzik and wants to nibble her finger with his little teeth.

35 The train speeds over all the rooftops, the train speeds under the ground and so they arrive in the Bronx, at the Jackson Avenue Station. The train waits there for one minute. The lady from Bronxville gets up. This is in order to quickly take Labzik from the basket and put him out on the platform; and she herself remains, the woman from Bronxville, inside the train. The
 40 doors are closing and the little dog is running still and calling with all his might:

"Woof, woof, don't leave me behind, don't leave me over here."

50 But it has already happened. The train has left with the woman from Bronxville and the little dog has been left behind, alone, in a strange city with a note attached to his neck.

55 At first it was so: Labzik thought that it was only a joke, and soon some-

אויבן. ווארט שוין א באן, וואס לויפט מיט זיי גיך-גיך איבער אלע דעכער פון די הייזער און דערנאכדעם אונטער דער ערד, און נאכאמאל אויבן איבער אלע דעכער, און ווייטער אַמאל אונטער דער ערד.

ווי אזוי די באן פֿאַרט רעדט דערווייל די פֿרוי צום הינטעלע, וואָס אין קוויש.

„און לאַבזיק זיי ניט בייז אָפּ מיר, וואָס איך טו אזוי. ס'איז צוליב דעם קריזיס.“

„האַוו, האָוו,“ מאַכט לאַבזיק און וויל איר אַ לעק טאָן מיטן צינגל אָן איר שפיץ נאָז.

לאָזט זיך ניט די פֿרוי אַ לעק טאָן אָן דער נאָז רעדט ווייטער: „און מיינ ניט, לאַבזיק, אַז איך האָב דיר פֿיינט. איך האָב דיר ליב, נאָר ס'איז ניטאָ דיר וואָס צו געבן צום עסן דערפֿאַר טאַקע האָבן מיר אויך אַוועקגעשיקט אונזער קליינע טאָכטער עמאַן צו דער טאַנטע קיין באָסטאָן.

„האַוו, האָוו,“ ענטפֿערט לאַבזיק און וויל אַ כאָפּ טאָן איר פֿינגער מיט די ציינדעלעך.

לויפט די באן איבער אלע דעכער, לויפט די באן אונטער דער ערד און אזוי קומען זיי אָן אין די בראַנקס צו דזשעקסאָן עווענוי סטישאָן. שטעלט זיך דאָרטן אָפּ די באן אָפּ איין מינוט. הויבט זיך אויף די פֿרוי פֿון בראַנזוויל. גיט זי אַ כאָפּ לאַבזיק פֿון קוויש און שטעלט אים אַרום אָפּ דער פּלאַטפֿאָרמע און אַליין בלייבט זי, די פֿרוי פֿון בראַנזוויל, אינעווייניק אין דער באן. די טירן פֿאַרמאַכן זיך און דאָס הינטעלע לויפט נאָך און שרייט מיט אלע קויכעס:

„האַוו, האָוו, לאָז מיר ניט איבער, לאָז מיר ניט איבער.“

אַבער ס'איז שוין פֿאַרפֿאַלן. די באן איז אַנטלאָפֿן מיט דער פֿרוי פֿון בראַנזוויל און דאָס הינטעלע איז איבערגעבליבן אַליין אין אַ פֿרעמדער שטאָט מיטן צעטעלע אָפּן האַלדז.

איז פֿריער געווען אזוי: לאַבזיק האָט געמיינט, אַז ס'איז אין שפּאַס בלויז, און באלד וועט מען

one will come to fetch him. Therefore he laid himself down in a corner and waited.

60 He waits and waits and the day passes so and the night arrives. And he begins to whimper in the silence.

"Ooo, Ooo, Ooo."

65 There is always a train with the working class rushing in. Then opening its doors, and soon they are all around and jumping down the steps. But no-one notices Labzik.

70 He already is beginning to sob in the catch of his breath.

"OO-oo, OO-oo"

Again a train is rushing in, the doors suddenly opening, workers hurrying around, and also jumping down the steps.

75 Labzik is already getting up. He walks along the platform, there and back, with drooping ears and whimpering.

"OO-OO-OO"

80 Meanwhile rain begins to fall. It is becoming cold. Trains are coming in a rush, people are moving all around, but no-one notices the little dog with a note attached to his neck.

85 Then Labzik is considering that he will just pass away, and that this will be really terrible if he will die, and he felt deep pity for his lonesome self and wimpers like a small child:

90 "Iii, iii, ,iii"

Now, we will leave behind the platform on which there is an "iii, iii, iii" and we will meanwhile tell of Beryl the operator.

95 Beryl the operator has large black eyes which are always laughing. He also has an extremely efficient wife who is called Mali; a small boy who is called Mulik and a small girl, who is called Rifkele. He had travelled in the train, he had sat near the window and looked outside

דאָס קומען אָפּנעמען. האָט זיך דאָס אַנידערגעלייגט אין אַ ווינקעלע און געוואַרט.

וואָרט דאָס און וואָרט און דער טאָג פאַרגייט אַזוי און ס'קומט אָן די נאַכט. הייבט דאָס אָן צו וויינען אין דער שטיל.
„וואו, וואו, וואו.“

לויפֿט אַלעמאָל אָן אַ באַן, עפֿענען זיך די טירן, לויפֿן זיי אינגיכן אַרום און שפּרינגען אַראָפּ דער טרעפּ. אַף לאַבזיק קוקט זיך אָבער קיינער ניט אום.

הויבט דאָס שוין אָן צו וויינען אינדערשווער:

„וואָו, וואָו.“

לויפֿט ווידער אָן אַ באַן, צעעפֿענען זיך די טירן מיטאַמאָל, לויפֿן אַרום אַרבעטער און שפּרינגען אויך אַראָפּ די טרעפּ.
הויבט זיך שוין לאַבזיק אויף. שפּאַנט זיך איבער דער פּלאַטפּאָרמע אַהין און צוריק מיט אַראָפּגעלאָזטע אויערן און וויינט:

וו - א - ו.

דערווייל הייבט אָן צו פֿאַלן אַ רעגן. ס'ווערט קאַלט. באַנען צו לויפֿן, מענטשן גייען אַרום, אָבער קיינער קוקט זיך ניט אום אָפּן הינטעלע מיטן צעטעלע אָפּן האַלדז.

טראַכט שוין לאַבזיק אַז ס'וועט נאָך שטאַרבן און אַז ס'וועט זיין זייער שלכט, אַז ס'וועט שטאַרבן, האָט דאָס שטאַרק ראַכמאַנעס אָף זיך אַליין און כניקעט ווי אַ קליין קינד:

„אי, אי, אי.“

וועלן מיר דאָס איבערלאָזן אָף דער פּלאַטפּאָרמע ווי ס'כניקעט אי, אי, אי, און מיר וועלן דערווייל דערציילן פֿון בערל דעם אָפּרייטער.

בערל דער אָפּפּרייטער האָט גרויסע שוואַרצע אויגן, וואָס לאַכן שטענדיק. ער האָט אויך אַ ווייב אַ בעריע, וואָס הייסט מאַלי, אַ קליין אינגל, וואָס הייסט מוליק און אַ קליין מיידעלע, וואָס הייסט ריפּקעלע. איז ער זיך געפֿאַרן אין באַן, געזעסן לעבן פֿענצטער און ארויסגעקוקט.

105 “Ach”, he is muttering, “It is raining, oh but what a worthless rain. At least there will be a good dinner.”

The Lexington Avenue Express pulls up by Jackson Avenue, and then Beryl the Operator with the laughing eyes rushes, wanting to already dash home, 110 but nevertheless he quickly notices the little dog with the little note attached to his neck who is shivering from cold and whimpering like a child.

115 “Iii, iii, iii” He is stooping down towards him, and then he licks Beryl’s fingers. Beryl enjoyed it when his fingers are being licked. Then he read over the note and on it there was written as so: “It is a crisis. My husband has no work. And we dont have anything to give to eat. 120 Good people, who still have work, take him in. He is called “Labzik”.”

Beryl quickly thinks through it: 125 “Should I take him home, or should I not take him. One will surely need to feed him and I have such meagre work. But so what that the work is meagre. I will take him home.”

130 He then swaddles him in the “Morning-Freedom” and Lazik allows this. Its already clear that he has just happened upon a good person.

I indeed do not need to tell you the 135 great joy of Rifkele and Mulik when their father Beryl the operator brought the crisis-dog into the house. They gave him warm milk. They washed him. They dried him with a towel, and after this they lay him down to sleep. Rifkele 140 rocked him a little and whispered:

“Oh, Labzik, Oh, sleep little dog from the crisis, sleep. The new beginnings will soon drive out the crisis. Oh, sleep, 145 sleep.”

And then Labzik indeed took the advice and fell asleep.

„אך“, מאכט ער, „ס'גייט אַ רעגן, אָבער אַ קאָפּאַרע דער רעגן. אַבי ס'וועט זיין אַ גוטע וועטשערע.

שטעלט זיך אָפּ דער לעקסינגטאָן עוועניו עקספרעס לעבן דזשעקסאָן עוועניו, לויפֿט אַרום בערל דער אַפֿרייטער מיט די לאַכנדיקע אויגן און וויל זיך שוין לאָזן אַהיים, דערזעט ער אָבער באַלד דאָס הינטעלע מיטן צעטעלע אָפֿן האַלדז, וואָס ציטערט פֿון קעלט און כניקט ווי אַ קינד:

„אי, אי, אי.“ בויגט ער זיך אָן צו דעם לעקט דאָס בערעלן די פֿינגער. געפֿעלט עס בערעלן, וואָס מען לעקט אים די פֿינגער. ליינט ער איבער דאָס צעטעלע און ס'שטייט דאָרטן אָנגעשריבן אזוי: ס'איז אַ קריזיס. מיין מאַן אַרבעט ניט. און מיר האָבן עס ניט וואָס צו געבן עסן. גוטע מענטשן, וואָס האָבן נאָך אַרבעט, נעמט דאָס אַריין. ס'הייסט „לאַבזיק“.

גיט בערל אַ טראַכט צו זיך: 125 „זאל איך דאָס נעמען אַהיים, אָדער זאָל איך דאָס ניט נעמען. מען וועט דאָך דאָס דאַרפֿן געבן עסן און איך אַרבעט אזוי ווינציק. אָבער אַ קאָפּאַרע די ווינציק אַרבעט. איך וועל דאָס נעמען אַהיים. וויקלט ער דאָס איין אין דער „מאָרגן-פֿרייהייט“ און לאַבזיק לאָזט זיך. סע ווייסט שוין, אַז עס האָט שוין אָנגעטראָפֿן אַ גוטן מענטשן.

דאָ דאַרף איך שוין ניט דערציילן די גרויסע פֿרייד פֿון ריפֿקעלען און מוליקן ווען זייער טאַטע בערל דער אַפֿרייטער האָט אַריינגעבראַכט אין הויז דאָס קריזיס-הינטעלע. זיי האָבן דאָס געגעבן וואַראַמער מילך. זיי האָבן דאָס אויסגעוואַשן. זיי האָבן דאָס אויסגעטריקנט מיט אַ האַנטעך און דערנאָכדעם דאָס געליינט שלאָפֿן. ריפֿקעלע האָט געוויגט דאָס ווינגעלע און אונטערגעזונגען: „אַ, לאַבזיק, אַ, שלאָף הינטעלע פֿון קריזיס, שלאָף. די פֿינגערן וועלן שוין אַוועקטרייבן דעם קריזיס. אַ, שלאָף, שלאָף.

האָט לאַבזיק טאַקע געפֿאַלגט און איז איינגעשלאָפֿן.